

متن پرسش

استاد گرامی، با اهدای سلام و دعای خیر: احتراماً با عنایت به زحمات حضرتعالی که در راستای تبیین دین متحمل می شوید بنده عرضی داشتم: یک مثلث را تصور فرمایید که یک نوکی دارد و یک قاعده، هر چه از قاعده که جمعیت کثیری می توانستند بهره ببرند به سمت نوک حرکت می کنید زاویه بسته می شود و افراد کمتری می توانند با شما همراه باشند، منظورم این است که بجای اینکه افراد کمتری را به قله ببرید افراد بیشتری مخصوصاً جوانان را تا دامنه کوه ببرید. به عبارت دیگر برای مباحث معرفت نفس و برهان صدیقین و حرکت جوهری و انقلاب اسلامی و معاد و مهدویت بیشتر وقت و انرژی بگذارید هنوز به تعداد انگشتان یک دست در این خصوص هنوز شاگرد تربیت نفرموده اید و این خیلی حیف است به قول یکی از دوستان اصفهانی به مزاح می گفت خدا هم یک دوره ده نکته باید بگذرانند! ما باید کاری کنیم این مباحث عمومی شود و همه آحاد جامعه بهره ببرند. این سلسله مباحث اولیه می توانند جوانان ما را بیمه کنند تا با کوچکترین بادی اعتقادشان را به باد نبرد. از اینکه سلامت هستید خوشحالم و آرزوی توفیق روزافزون برای شما سرور گرامی دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله با استعدادی که در این نسل شکل گرفته، دیگر به کم‌تر از معرفت نفس و امثال این معارف تا رسیدن به عرفان و حضوری همچون حاج قاسم، قانع نمی‌شوند. بحث در ایمان شورمندانه است. آخرین نوشته در مورد حاج قاسم را که هنوز آفتاب‌اش نکرده‌ام، خدمتتان ارسال می‌کنم. موفق باشید بفرمایید

حاج قاسم سلیمانی و ایمان شورمندانه

باسمه تعالی

حقیقت؛ منشأ شورمندی است و حقیقتاً شورمندی در قالب نظر به حقیقت بروز می‌کند و چون شورمندی در شخصیت انسان‌ها به ظهور آید، به صورت ایثار و فداکاری و شهادت خود را می‌نمایاند. ایمان، شأنی از حقیقت است و کسی که به راستی نظر به حقیقت دارد و در انس با آن زندگی می‌کند، به راحتی حاضر است به خاطر هرچه بیشتر در آغوش حقیقت جای بگیرد، از همه چیز و حتی از خود

بگذرد و دست‌شستن از زندگی، تنها از عهده‌ی کسی برمی‌آید که در راستای ایمان به امری والا به شورمندی رسیده باشد. مؤمن در لحظه‌ی شورمندی اتحاد وجود خویش با حضرت معبود را تجربه می‌کند چیزی که شهید حاج قاسم سلیمانی در نظر به امر والای انقلاب اسلامی بدان دست یافت. و لذا شورمندی را تا انتهای آن که همان رسیدن به شهادت است در خود به فعلیت رساند. و این درست بر عکس آن نوع شورمندی است که اهل ثروت و شهرت به دنبال آنند تا یکنواختی زندگی را در تاریخی که یکنواختی، ریشه‌ی انسان را خواهد خشکاند؛ به دنبال آن می‌باشند.

حاج قاسم به خوبی فهمید اگر بعد از دفاع مقدس در شورمندی ایمان خود، خود را ادامه ندهد و انقلاب اسلامی را مأوا و بستر آن شورمندی نکند، هرچا که باشد با هر درجه و عنوانی، ازدهای یکنواختی این دوران او را خواهد بلعید. و این عجیب‌ترین قدمی است که تنها با حاج قاسم‌ها به ظهور می‌آید. آیا ما در بنیاد خود چنین حاج قاسمی را نهفته نداریم؟

والسلام: طاهرزاده